

Kako pomagati djeci u učenju

KORISNI SAVJETI

*korišten materijal iz Priručnika za roditelje Savjetovališta „Luka Ritz“

Prilagodila: Ajla Muharemović,
pedagog

KAKO DJECA REAGUJU NA LOŠE OCJENE?

Istraživanja pokazuju da je najčešće navođeni izvor stresa u školskoj dobi neuspjeh u školi.

Svako dijete je doživjelo lošu ocjenu ili barem lošiju od očekivane, ali interesantno je da neka djeca ne pridaju veliku pažnju tome, dok drugoj djeci ta ista situacija stvara velike probleme.

Školski stres može se manifestirati kroz bolove u trbuhi, glavobolju, povišenu temperaturu, plač, pa sve do situacija kada dijete razvije toliko paničan strah od škole da je potrebna pomoć stručnjaka.

Roditelji i osobe koje rade s djecom trebali bi prihvati djetetovu individualnost i pomoći razviti samopouzdanje djeteta, motivisati ga na učenje i slati mu svakodnevno pozitivne poruke.

Dijete mora osjetiti: da se u njega vjeruje, da ga se sluša, da se o njemu brine, da je važno...

Na taj način dijete će sigurno ispraviti lošu ocjenu i imati motivaciju za dalji rad.

KAKO RODITELJI MOGU POMOĆI?

Roditelji i osobe koje rade s djecom mogu pomoći djetetu u učenju ukoliko procijene da dijete ne uči na efikasan način.

Lako je prepoznati takvo dijete: ono ima sposobnosti za učenje, radne navike, motivisano je i nema značajno veliki strah od ispitivanja ili neki problem koji ga muči, međutim, ne postiže dobre rezultate.

Mehaničko učenje bez razumijevanja ne pokazuje značajne rezultate. Mehaničko učenje znači da djeca uče na način da mogu reproducirati naučeno, ali najčešće ne znaju odgovoriti na neko potpitanje u vezi reproduciranog gradiva.

Dijete treba učiti aktivno – sa razumijevanjem i kritički te takvu naviku svakodnevno primjenjivati

Pomozite djetetu u planiranju učenja

Djeca često ne mogu procijeniti koliko im vremena treba da bi naučili određeno gradivo i zbog toga budu u stisci s vremenom, što bude praćeno s određenom dozom stresa.

Na taj način učenje postaje još teže – dijete se boji da neće stići naučiti određeno gradivo ili napisati zadaću, te može postati anksiozno.

"Kampanjsko učenje" je najlošiji način učenja, jer zbog intenzivnog učenja veće količine odgađanog gradiva u kratkom vremenu dolazi do iscrpljenosti, napetosti i frustriranosti.

Djeca se od početka školovanja moraju navikavati na osmišljavanje plana učenja. Dijete će više naučiti ukoliko rasporedi učenje na svaki dan, umjesto da uči samo pred pismeni/usmeni ispit.

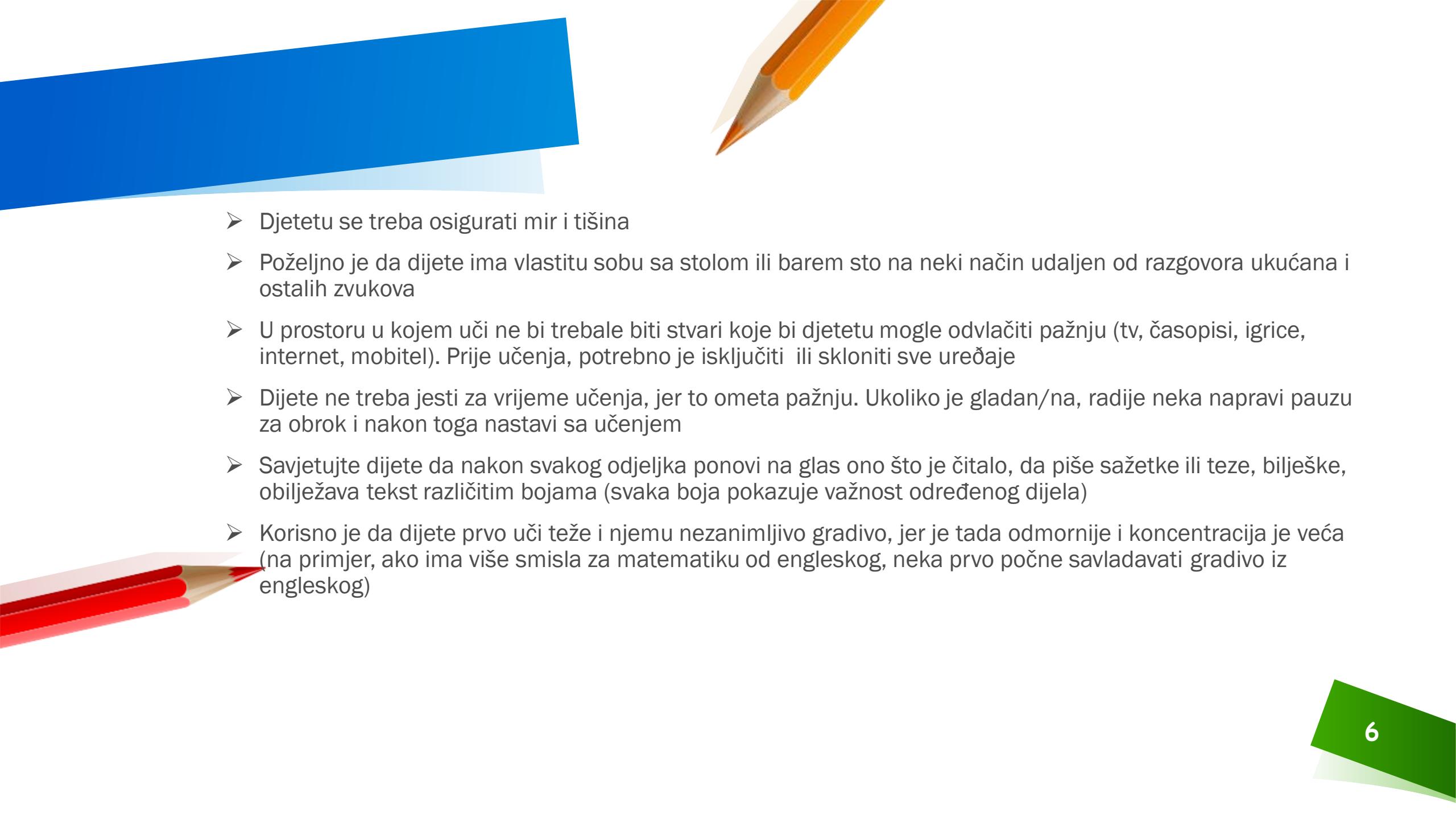
U svakodnevno učenje bitno je uvrstiti vremenski dovoljne pauze, kako bi se dijete odmorilo, te sa većom energijom nastavilo učiti (npr. sat vremena učenja, pola sata pauze, pa opet sat vremena učenja).

Osigurajte djetetu adekvatne uslove za učenje

Bilo bi poželjno da se djetetu osiguraju ugodni i adekvatni uslovi učenja, jer svako dijete bi se radije igralo vani, provodilo vrijeme kod prijatelja, igralo igrice na kompjuteru, nego učilo.

Adekvatni i ugodni uslovi učenja mogu pomoći, pogotovo kada je djetetu teško započeti učenje. Iskustva govore da većini djece odgovara ukoliko uvijek uče na istom mjestu.

-
- Djetu se treba osigurati mir i tišina
 - Poželjno je da dijete ima vlastitu sobu sa stolom ili barem sto na neki način udaljen od razgovora ukućana i ostalih zvukova
 - U prostoru u kojem uči ne bi trebale biti stvari koje bi djetu mogle odvlačiti pažnju (tv, časopisi, igrice, internet, mobitel). Prije učenja, potrebno je isključiti ili skloniti sve uređaje
 - Dijete ne treba jesti za vrijeme učenja, jer to ometa pažnju. Ukoliko je gladan/na, radije neka napravi pauzu za obrok i nakon toga nastavi sa učenjem
 - Savjetujte dijete da nakon svakog odjeljka ponovi na glas ono što je čitalo, da piše sažetke ili teze, bilješke, obilježava tekst različitim bojama (svaka boja pokazuje važnost određenog dijela)
 - Korisno je da dijete prvo uči teže i njemu nezanimljivo gradivo, jer je tada odmornije i koncentracija je veća (na primjer, ako ima više smisla za matematiku od engleskog, neka prvo počne savladavati gradivo iz engleskog)

Šta još možete uraditi...

- ❖ Objasnite djetetu šta se očekuje od njega što se tiče učenja. Očekivanja trebaju biti dovoljno visoka, ali realna s obzirom na djetetove mogućnosti.
- ❖ Odredite sankcije za neizvršavanje školskih obaveza (npr. zabrana gledanja TV-a, igranja igrica). Bez obzira na djetetov školski uspjeh, u svakom trenutku treba znati kakve će biti posljedice ukoliko se ne bude dovoljno zalagalo.
- ❖ Dajte djetetu do znanja da ste tu za sva njegova pitanja i uvijek dostupni za pomoć. Nikako ne trebate kod djeteta razvijati strah da vam se boji povjeriti u vezi nečega što ga muči.
- ❖ Ne sjedite s djetetom dok piše domaću zadaću, ali potrudite se da zna da ste mu na raspolaganju.
- ❖ Pohvalite svaki djetetov trud i napredak.

Stalno oslanjanje djeteta na roditelja ne doprinosi stvaranju radnih navika!

Nije dobro pisati zadaću umjesto djeteta, nezavisno od toga koliko se dijete muči s gradivom ili koliko roditelj želi da dijete ima što bolje ocjene.

Svaka ocjena treba biti odraz djetetovog truda, te ga prema tome ocjena treba kazniti ili nagraditi.

To ne znači da se djetetu ne smije pomoći oko zadaće ukoliko ono to zatraži! Djetetu treba pružiti pomoć oko toga kako nešto naučiti, pojasniti mu nepoznate pojmove, pomoći mu u organizaciji vremena, ali ne preuzimati njegove obaveze (npr. pročitati knjigu iz lektire, nacrtati rad iz likovnog ili napisati mu sastav).

Ukoliko dijete nauči da postoji neko ko će ga uvijek "spašavati", ono neće razviti odgovornost u odnosu prema svojim školskim i jednoga dana radnim obvezama.

*

